

12 Σεπτεμβρίου 2020

Οι μοναχές Ταλίδα και Τάωρ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)



1. Στην Αντινούπολη* υπάρχουν δώδεκα γυναικεία μοναστήρια.

Εκεί αντάμωσα την αμμά Ταλίδα, γερόντισσα, που όπως έλεγε η ίδια αλλά και

αυτές πού ζούσαν κοντά της, είχε ογδόντα χρόνια στην ασκητική ζωή. Μαζί της συγκαταβίωναν εξήντα νεαρές μοναχές, που τόσο πολύ την αγαπούσαν, ώστε δεν ήταν ανάγκη να κλειδώνουν την αυλόπορτα, όπως συμβαίνει σε άλλα μοναστήρια.

Η αγάπη τους ήταν το μοναδικό κίνητρο παραμονής τους.

Η γερόντισσα είχε φτάσει σε τέτοιο βαθμό απάθειας, ώστε όταν εγώ επισκέφθηκα το μοναστήρι και κάθησα, ήρθε και στάθηκε και αυτή κοντά μου και έβαλε τα χέρια της στους ώμους μου· ένα υπέροχο δείγμα αυθορμητισμού.

2. Στο ίδιο μοναστήρι ζούσε και μια μοναχή μαθήτριά της, η Ταώρ, που είχε συμπληρώσει τριάντα χρόνια στη μοναστική ζωή.

Δεν θέλησε ποτέ να φορέσει καινούριο ράσο, καλύπτρα ή ακόμη παπούτσια, λέγοντας ότι· «Δεν τα έχω ανάγκη, μήπως πλανευτώ και φύγω».

Πραγματικά όλες οι άλλες μοναχές πηγαίνουν την Κυριακή στην εκκλησία για να μεταλάβουν, και μόνη εκείνη κουρελιάρα παραμένει κλεισμένη στο μοναστήρι αφοσιωμένη αδιάκοπα στην εργασία της.

Ήταν η προσωποποίηση της ομορφιάς· και ο πιο δυνατός θα μπορούσε να χάσει το μυαλό του μαζί της.

Η καθαρότητα όμως της καρδιάς και η σεμνότητά της ήταν αρκετές για να μεταμορφώσουν τη λαγνεία σε ντροπή και σεβασμό.

*Βρισκόταν στην Αίγυπτο, στην δεξιά όχθη του Νείλου σχεδόν απέναντι από την Ερμούπολη.

Από το βιβλίο του Δημητρίου Γ. Τσάμη, "Μητερικόν, Διηγήσεις και βίοι των αγίων μητέρων της ερήμου ασκητριών και οσίων γυναικών της ορθοδόξου εκκλησίας"